Lietas arhīva Nr. C-01166-23/33
ECLI:LV:RPT:2023:0727.C30582322.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2023. gada 27. jūlijā

Rīgas pilsētas tiesa
tiesnese I.Meldere
ar tiesas sēžu sekretāri A.Ivanovu,
piedaloties prasītājai /pers. A/, prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ par parāda piedziņu, laulības līguma atzīšanu par dāvinājuma līgumu un piedziņas vēršanu uz atdāvināto nekustamo īpašumu, ar trešo personu bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāju pusē AS "Swedbank".

Aprakstošā daļa

[1] 2022. gada 11. jūlijā tiesā saņemts prasītājas /pers. C/ prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. D/ un līdzatbildētāju /pers. E/ par parāda piedziņu, laulību līguma atzīšanu par dāvinājuma līgumu un piedziņas vēršanu uz atdāvināto nekustamo īpašumu.

[1.1] Prasības pieteikumā, pamatojoties uz Civillikuma 1912., 1943., 2391., 1757., 1759., 1765. un 1927. pantu, lūgts tiesu:

1) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu 7000 EUR;

2) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai likumiskos nokavējuma procentus 1773 EUR par periodu no 2018. gada 8. aprīļa līdz 2022. gada 27. jūnijam;

3) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus;

4) noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus no piedzītās summas;

5) atzīt uz 2017. gada 7. decembri starp atbildētājiem noslēgto laulāto mantisko attiecību līgumu par visas mantas šķirtību pamata atbildētāja īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/nodošanu bez atlīdzības līdzatbildētājai par dāvinājumu;

6) piedziņas neiespējamības gadījumā vērst piedziņu pret dāvanu - 1/2 domājamo daļu no līdzatbildētājas īpašumā esošo nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr. /numurs B/.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[1.2.1] 2017. gada 7. aprīlī starp prasītāju un atbildētāju, pēc savstarpējas vienošanās, parakstot pavadzīmi, prasītāja aizdeva atbildētājam uz vienu gadu (līdz 2018. gada 7. aprīlim) 7000 EUR skaidrā naudā.

Atbildētājs nav veicis pilnīgu vai daļēju aizdevuma atmaksu.

Par aizdevuma atmaksas nokavējumu prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus 1773 EUR, kas aprēķināti par periodu no 2018. gada 8. aprīļa līdz 2022. gada 27. jūnijam.

[1.2.2] Pamatojoties uz 2008. gada 26. septembra pirkuma līgumu, nekustamais īpašums dzīvoklis Nr. /numurs/, /adrese/, kadastra Nr. /numurs B/, reģistrēts, ka pieder līdzatbildētājai, kas ir aizņēmēja sieva.

Laulība starp atbildētājiem noslēgta 1992. gada 21. novembrī. Tātad minētais nekustamais īpašums iegādāts atbildētāju laulības laikā un ir atzīstams par laulāto kopīgo mantu.

2017. gada 7. decembrī starp atbildētājiem noslēgts laulāto mantisko attiecību līgums par visas mantas šķirtību, no kā secināms, ka minētais laulāto īpašums kļuva par līdzatbildētājas atsevišķo mantu. Prasītāja secina, ka aizņēmējas piešķīra laulātajai savas īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no minētā dzīvokļa bez atlīdzības, kas atzīstams par dāvinājuma līgumu.

Prasītāja uzskata, ka viņai piemīt Civillikuma 1927. pantā paredzētās kreditora tiesības vērst piedziņu uz līdzatbildētājas nekustamā īpašuma ½ domājamo daļu kā apmierinājumu no dāvanas.

[2] Prasības pieteikums nosūtīts atbildētājiem 2022. gada 20. jūlijā pēc deklarētās dzīvesvietas adreses, atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta piektās daļas prasībām, līdz ar ko uzskatāms, ka prasības pieteikums izsniegts atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3. punktam un otrajai daļai.

Tiesā uz prasību nav saņemts atbildētāja paskaidrojums vai iebildums.

[3] 2022. gada 22. augustā tiesā saņemti līdzatbildētājas rakstveida paskaidrojumi. 2023. gada 11. maijā saņemti papildus paskaidrojumi.

[3.1] Paskaidrojumos, pamatojoties uz Civillikuma 1508. un 994. pantu, līdzatbildētāja prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

[3.2] Paskaidrojumos norādīti šādi apstākļi.

[3.2.1] Līdzatbildētāja izsaka šaubas par to vai aizņēmuma pavadzīmi parakstīja viņas bijušas vīrs. Pavadzīmes nosaukums liecina par aizņēmuma pieprasījumu, bet ne par saņemšanu. Nav saprotams, kam adresēts aizņēmuma pieprasījums. Datums ir pirms dokumenta teksta. Teksts rakstīts ar datoru, bet dokumenta sastādīšanas datums ar roku, bez papildinājuma, kas ir pretrunā ar dokumentu noformēšanas nosacījumiem. Saudzīgākajam iztulkojumam dodama priekšroka. Līdzatbildētāja par bijušā vīra parādiem neko nezina. Nauda tika aizņemta no /pers. F/ (prasītājas māte), bet parādzīme uzrakstīta prasītājas vārdā. Līdzatbildētājai ir aizdomas, ka parādzīme ir viltota. Līdzatbildētāja uzskata, ka prasītāja mēģina atgūt naudu, ko viņas bijušas vīrs ir aizņemies no prasītājas mātes.

[3.2.2] Atbildētāju laulība šķirta 2022. gada 5. aprīlī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu lietā Nr. C30750521.

Laulības šķiršanas laikā laulības līgums netika apstrīdēts. Dzīvoklis ir ieķīlāts un saskaņā ar hipotēkas līguma noteikumiem jebkuras darbības attiecībā uz ķīlas priekšmetu var veikt tikai ar bankas rakstisku piekrišanu. Zemesgrāmatā uz īpašumu reģistrēts aizliegums bez bankas rakstiskas piekrišanas nekustamo īpašumu atsavināt, dāvināt, sadalīt un apgrūtināt ar lietu tiesībām. Kredīts par dzīvokli nav izmaksāts. Saistību pilnīga izpilde pēc

atmaksas grafika ir 2032. gada 15. aprīlī. Dāvinājumam un laulību līgumam par laulāto mantas šķirtību ir atšķirīgs tiesiskais regulējums.

[4] 2023. gada 13. martā tiesā saņemti trešās personas AS "Swedbank" rakstveida paskaidrojumi uz celto prasību.

Paskaidrojumos trešā persona norādīja šādus apsvērumus.

Līdzatbildētājai piederošais nekustamais īpašums turpina kalpot kā nodrošinājums saistību, kas izriet no 2008. gada 3. septembra aizdevuma līguma Nr. 08-107793-PK, izpildei. No aizdevuma līguma izrietošās saistības pilnā apmērā nav izpildītas un saistību izpildes gala termiņš nav iestājies.

Saskaņā ar Civillikuma 1278. un 1286. pantu ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu, uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumus tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu. Ķīlas tiesība kā lietu tiesība ir absolūta un pastāv spēkā tik ilgi, kamēr pilnīgi apmierināts kreditors.

Prasītājas celtā prasība faktiski ir vērsta, lai rastu pamatojumu piedziņas vēršanai uz daļu no Nekustamā īpašuma. Prasītāja nesniedza pamatojumu savam apgalvojumam, ka 2017. gada 7. decembrī starp atbildētājiem noslēgtais laulības līgums atbilstu simulatīva darījuma pazīmēm, kas dotu pamatu prasītājai vērst piedziņu uz daļu no nekustamā īpašuma.

Laulības līguma noslēgšana un savu mantisko attiecību noteikšana saskaņā ar Civillikuma 114. pantu ir pieļaujama gan pirms došanās laulībā, gan laulības laikā. Prasītāja nepamatoja, ka līdzatbildētāja būtu zinājusi par prasītājas darījumu ar otru atbildētāju vai viņai vajadzēja zināt par šo darījumu.

Attiecīgi, prasītāja nepamatoja, ka līdzatbildētāja būtu slēgusi darījumu vai rīkojusies tādā veidā, kas atbilstu Civillikuma 1415. pantā norādītajam un dotu apstrīdēt līdzatbildētājas veiktos darījumus vai rīcību. Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi savu prasību atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmās daļas noteiktajām prasībām.

Prasītāja nesniedza skaidrojumu par piedziņas savām darbībām vēršoties (ja tādas ir bijušas) pie atbildētāja par aizdevuma atmaksu un to, ka šāda piedziņa nav iespējama.

[5] Uz lietas izskatīšanu tiesas sēdē 2023. gada 12. jūlijā atbildētāji un trešās personas pārstāvis neieradās.

2023. gada 11. jūlijā tiesā saņemts trešās personas iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez trešās personas pārstāvja piedalīšanās.

Atbildētājs uz tiesas sēdi aicināts ar 2023. gada 24. aprīļa publikāciju oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", Nr. 79.

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis /pers. G/ nav ieradies, par neierašanās iemeslu līdz lietas izskatīšanas uzsākšanai nepaziņoja.

Tiesa atzina par iespējamu lietas izskatīšanu bez neieradušos personu piedalīšanās.

Tiesas sēdē 2023. gada 12. jūlijā prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem un pamatiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausījusi lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, iepazinusies ar rakstveidā sniegtajiem paskaidrojumiem un pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[7] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai - parādniekam - jāizdara par labu otrai - kreditoram - zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

[7.1] Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

No lietas materiāliem redzams, ka 2017.gada 7. aprīlī starp prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgts aizdevuma līgums (nosaukums: Aizņēmuma iesniegums) ar šādu tekstu: "Es, /pers. D/, personas kods /personas kods/, aizņēmos no /pers. C/ naudas summu 7 000 EUR apmērā. Apņemos atgriezt šo naudas summu gada laikā".

Saskaņā ar Civillikuma 1431. pantu akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

Ņemot vērā, ka prasītāja un atbildētājs minēto aizdevuma līgumu parakstīja, ka pats aizņēmējs nav aizdevuma saņemšanas faktu apstrīdējis, tiesa atzīst, ka minētais līgums apstiprina aizdevuma izsniegšanas faktu un tā atmaksas pienākumu līdz 2018. gada 7. aprīlim.

Atbilstoši Civillikuma 1587. pantam tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietā nav ziņu, ka aizdevuma pilnīga vai daļēja atmaksa būtu veikta pielīgtajā termiņā vai pēc tā, bet atbilstoši Civillikuma 1838. pantam, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka no aizņēmēja par labu prasītājai piedzenama neatmaksātā izdevuma pamatsumma 7000 EUR apmērā.

[7.2] Prasītājs lūdza tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai likumiskos nokavējuma procentus 1773 EUR par periodu no 2018. gada 8. aprīļa līdz 2022. gada 27. jūnijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Lietas izskatīšanā apstiprinājās parāda samaksas nokavējums, līdz ar to prasītāja pamatoti aprēķināja likumiskos nokavējuma procentus - seši procenti no simta gadā, par periodu no 2018. gada 8. aprīļa līdz 2022. gada 27. jūnijam. Nesamaksāto procentu daudzums nesasniedz kapitāla lielumu.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 1773 EUR par periodu no 2018. gada 8. aprīļa līdz 2022. gada 27. jūnijam.

[7.3] Prasītāja lūdza tiesu atzīt uz 2017. gada 7. decembri starp atbildētājiem noslēgto laulāto mantisko attiecību līgumu par visas mantas šķirtību pamata atbildētāja īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/nodošanu bez atlīdzības līdzatbildētājai par dāvinājumu. Vienlaikus prasītāja lūdza piedziņas neiespējamības gadījumā vērst piedziņu pret dāvanu - 1/2 domājamo daļu no līdzatbildētājas īpašumā esošo nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr. /numurs B/.

Saskaņā ar Civillikuma 1912. pantu dāvinājums ir tiesisks darījums, ar kuru kāds aiz devības piešķir otram bez atlīdzības kādu mantisku vērtību.

Lietā nav strīda par faktu, ka atbildētāji ir bijušie laulātie.

Saskaņā ar Civillikuma 100. panta pirmo daļu viena laulātā manta neatbild par otra laulātā saistībām.

No Rīgas pilsētas tiesas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/ redzams, ka līdzatbildētājai, pamatojoties uz 2008. gada 26. septembra pirkuma līgumu, nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr. /numurs/, /adrese/, un 3759/270090 un kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas.

No oficiālā izdevuma "Latvijas Vēstnesis" 2017. gada 19. decembra oficiālās publikācijas redzams, ka laulāto mantisko attiecību reģistrācijā

atbildētāji kā laulātie nodibinājuši laulāto mantisko attiecību veidu - visas mantas šķirtība.

Saskaņā ar Civillikuma 114. panta pirmo daļu savas mantiskās tiesības laulātie var nodibināt, pārgrozīt un izbeigt ar laulības līgumiem kā pirms došanās laulībā, tā arī laulības laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 117. pantu, ja laulības līgumā noteikta visas laulāto mantas šķirtība, katrs laulātais ne vien patur viņam pirms laulības piederējušo mantu, bet arī laulības laikā var to patstāvīgi iegūt, lietot un ar to rīkoties neatkarīgi no otra laulātā.

Izvērtējot prasības pieteikumu un tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa secina, ka prasītājas ieskatā atbildētāji noslēguši nevis līgumu par laulāto mantas šķirtību, bet gan dāvinājuma līgumu, šo nostāju pamatojot ar to, ka darījums bija bezatlīdzības.

Ņemot vērā prasītājas argumentus, tiesa norāda, ka laulību līguma slēgšanas būtība paredz laulāto likumisko mantisko attiecību pārgrozīšanu un šo attiecību pārgrozīšana ir tiesiska, jo šādas tiesības laulātajiem nostiprinātas Civillikuma 114.-123. pantā. Minētās normas, paredzot laulātajam kā īpašam tiesību subjektam, konkretizētas tiesības uz likumisko mantisko attiecību pārgrozīšanu atbilstoši to gribai un neviena no šīm normām neuzliek pienākumu, slēdzot līgumu par laulāto mantas šķirtību, veikt kādus savstarpējus norēķinus. Laulātajiem pēc to brīvas gribas, slēdzot laulību līgumu, nav likumiska pienākuma pierādīt ieguldījumu laulāto mantā.

Tādēļ prasītājas norādītais apstāklis, ka laulību līgums slēgts, neveicot nekādu atlīdzību, neietekmē tā spēkā esību un nerada pamatu to apšaubīt un atzīt par dāvinājumu. Pretējā gadījumā jebkurš bezatlīdzības darījums varētu tikt atzīst par dāvinājumu.

Vienlaikus tiesa norāda, ka civiltiesiskais regulējums neparedz kreditoram tiesības lūgt atzīt notariālu laulību līgumu par dāvinājuma līgumu, t.i., prasītājai nepiemīt šādas prasījuma tiesības.

Tiesa konstatē, ka nekustamais īpašums /adrese/, atbildētāju laulības laikā no līguma par laulāto mantas šķirtību noslēgšanas bija līdzatbildētājas atsevišķā manta un arī pēc atbildētāju laulības šķiršanas zudušas atbildētāja /pers. D/ jebkādas tiesības pretendēt uz nekustamā īpašuma /adrese A/, daļu, bet kreditors neiegūst plašākas tiesības kā pats parādnieks.

Civilprocesa likuma normas, kas regulē piedziņas noteikumus paredz piedziņu vērst uz fiziskās personas mantu, arī uz šīs personas daļu kopīpašumā un laulāto kopmantā, kā arī likumā noteiktajos gadījumos — uz laulāto mantas kopību (Skat. Civilprocesa likuma 570. panta pirmo daļu), bet piedziņas vēršana uz bijušā laulātā nekustamo īpašumu par otra laulātā parādiem Civilprocesa likumā nav paredzēta.

Pie minētajiem apstākļiem tiesa konstatē, ka prasītājas un līdzatbildētājas starpā nepastāv saistību tiesības un nav pamata vērst piedziņu uz līdzatbildētājas nekustamo īpašumu.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasība daļā pret līdzatbildētāju /pers. E/ par laulību līguma atzīšanu par dāvinājuma līgumu un piedziņas vēršanu uz atdāvināto nekustamo īpašumu ir noraidāma.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta. Valsts nodeva par pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas jaunu izskatīšanu lietā, kurā taisīts aizmugurisks spriedums, netiek atlīdzināta.

Izskatāmajā lietā prasība apmierināta pilnībā pret atbildētāju /pers. D/.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 33. pantu, 34. panta pirmās daļas 1. punkta "c" apakšpunktu, 41. panta pirmo daļu, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesāšanās izdevumi - valsts nodeva 573,09 EUR.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33. panta otro daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. pantu, un ņemot vērā, to, ka prasītāja prasība apmierināta, atbilstoši Ministru kabineta 2022. gada 11. janvāra noteikumu Nr. 20 "Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 5. punkta otrajam teikumam, 14. un 15. punktam no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami ar šīs lietas izskatīšanu saistītie izdevumi: par tiesas paziņojumu un dokumentu nosūtīšanu 24,32 EUR un par dokumentu atvasinājuma izgatavošanu 5 EUR un par sludinājuma teksta sagatavošanu 1,71 EUR, kopā 31,03 EUR.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem un vadoties no Augstākās tiesas Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmuma, prasītājai atzīstamas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus no visas ar spriedumu piedzītās summas. Procentu apmērs nosakāms saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu – seši procenti no simta gadā, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punktu, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 96. panta piekto daļu, 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

Apmierināt daļēji /pers. C/ prasību pret /pers. D/ un /pers. E/ par parāda piedziņu, laulību līguma atzīšanu par dāvinājuma līgumu un piedziņas vēršanu uz atdāvināto nekustamo īpašumu.

Noraidīt /pers. C/ prasību daļā pret /pers. E/ par laulību līguma atzīšanu par dāvinājuma līgumu un piedziņas vēršanu uz atdāvināto nekustamo īpašumu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 7000 EUR (septiņi tūkstoši *euro*), likumiskos nokavējuma procentus 1773 EUR (viens tūkstotis septiņi simti septiņdesmit trīs *euro*) par periodu no 2018. gada 8. aprīļa līdz 2022. gada 27. jūnijam un tiesas izdevumus - valsts nodevu 573,09 EUR (pieci simti septiņdesmit trīs *euro*, 09 centi).

Noteikt /pers. A/ tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. D/ likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no visas nesamaksātās summas.

Samaksa par labu /pers. A/ veicama norēķinu kontā Nr. /numurs/, AS "Swedbank".

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 31,03 EUR (trīsdesmit viens *euro,* 03 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķis: civillieta numurs, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniedzot tiesā.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai 20 dienu laikā no pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas

pilsētas tiesā.

Nolēmums pieejams tiešsaistes sistēmā 2023. gada 27. jūlijā.

Tiesnese I.Meldere